

565α

1779. Σύσταση συντροφίας. Βενετία.

Β. Κ ο λ ι ό ς, «Συνεταιρισμός δύο Ελλήνων για εμπόριο με την Πετρούπολη (Συμφωνητικό και λογαριασμοί 1779-1780)», *Θησαυρίσματα* 18 (1981), σ. 330-332.

566

1779. Απόφαση κληρικολαϊκής συνέλευσης. Επιτάσσεται ο περιορισμός των αφορισμών. Μυτιλήνη.

Π. Μ ι χ α η λ ά ρ η ς, «“Απλῶς καὶ ὡς ἔτυχε ἀφοριστικὰ νὰ μὴ δίδονται...” Μυτιλήνη 1779», *Ὁ Ἑρανιστής* 24 (2003), σ. 117.

1779, Ιούλιος

«Ἐ κατὰ τὸ ἀποθ' ἔτος κατὰ μῆνα Ἰούλιον συναχθέντων τῶν ἐντίμων κληρικῶν καὶ χρησίμων ἀρχόντων, μὲ τὸ νὰ ἔφθασεν καὶ νὰ ἐπεκράτησεν μία κακὴ συνήθεια καὶ δίδονται ἀφοριστικὰ γράμματα διὰ παραμικρὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ ἐκατήντησεν νὰ εὐγαίνουν οἱ περισσότεροι χριστιανοὶ ἀφορισμένοι, διὰ τοῦτο κατὰ ζήτησιν τῶν χριστιανῶν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε ἀφοριστικὰ νὰ μὴ δίδονται, καὶ διὰ παραμικρὰς ὑποθέσεις νὰ ἐμποδίζονται, ὅστις ὅμως ἔχει χρεια καὶ ἀνάγκη διὰ νὰ λάβῃ ἀφοριστικὸν νὰ ἀποδίδῃ τοῦ ἀρχιερέως φλωρὶ ἔν, καὶ τοῦ γραμματικοῦ παράδες δέκα. ὁμοίως καὶ ἂν ἔλθουν γράμματα πατριαρχικά, ἀφοριστικὰ νὰ καρποῦται ὁ ἀρχιερεὺς τὸν αὐτὸν λογαριασμόν. καὶ εἰς ἔνδειξιν κατεστρόθη ἐν τῷ παρόντι κώδικι, ἐν ὑπογραφῇ τῶν ἐντίμων κληρικῶν».

567

1779-1826. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Αρεόπολη (Λακωνία), Ναύπλιο.

Γ. Μ α ρ α β ε λ έ α ς, *Οἱ Παλαιολόγοι τῆς Καρδαμύλης*, Ἀθήνα 1982, σ. 160, αρ. 1.

567α

1779-1831. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά καὶ διοικητικά έγγραφα. Κιτριές, Κορώνη (Μεσσηνία), Μάνη, Ναύπλιο, Τρίπολη.

Δ. Β α γ ι α κ ά κ ο ς, «Η Αρδούβιστα-Ανδρούβιστα-Μεγάλη Χώρα της Ἐξω Μάνης», *Λακωνικαὶ Σπουδαὶ* 13 (1996), σ. 41, 66-67, 75-77, 94-97, 105.

ΣΥΝΦΩΝΗΤΙΚΟ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ
ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

1819, 1 Οκτωβρίου

«Διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἰδιοχείρου ὑπογεγραμμένου γράμματος ὑποσχόμεθα μεθ' ὅρκου τῆς Ἀγιωτάτης καὶ Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως καὶ μὲ τὴν δύναμιν τοῦ τρομεροῦ ὅρκου, ὅπου αὐτοπροαιρέτως διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Γένους μας ἐκάμαμεν, ὅτι νὰ φυλάξωμεν τὰς ἀκολούθους συνθήκας:

Α'. Ἡμεῖς αἱ τρεῖς γενεαί, δηλαδὴ Μαυρομιχάληδες, Γρηγοριᾶνοι καὶ Τρουπάκηδες ὡς δυνατώτεροι καὶ ἀξιώτεροι ἀπὸ τὰς ἄλλας Γενεὰς τῆς πατρίδος μας Σπάρτης, ὑποσχόμεθα μὲ τὴν δύναμιν τῶν ρηθέντων φοβερῶν ὀρκῶν, νὰ βασιλεύῃ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὰ σώματά μας μία ψυχὴ, μία ψυχὴ, μία σύμπνοια, μία θέλησις καὶ νὰ μὴ δύναται ποτὲ κανένα ἐσωτερικὸν οὔτε ἐξωτερικὸν αἷτιον νὰ διασειῇ ἢ ἀδυνατίσῃ ἓνα τοιοῦτον ἱερὸν δεσμόν.

Β'. Ὁ κύριος καὶ καθολικὸς μας σκοπὸς ἐνὸς τοιούτου δεσμοῦ δὲν ἀποβλέπει οὔτε γίνεται διὰ ἄλλο τι, εἰμὴ μόνον διὰ τὴν κοινὴν τῆς πατρίδος μας ὠφέλειαν καὶ διὰ νὰ εἴμεθα ἔτοιμοι συμφώνως καὶ προθύμως νὰ πράξωμεν, τὰ ὅσα ἤθελε προσταχθῶμεν ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους καὶ ἐγκρίτους τοῦ Γένους μας διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς πατρίδος μας Ἑλλάδος, ὡσὰν ὁποῦ εἴμεθα ὑπόχρεοι καὶ ἐνταυτῷ ὠρκωμένοι νὰ χύσωμεν καὶ τὴν ὑστερινὴν ρανίδα τοῦ αἵματός μας, ὁπότεν ἢ χρεῖα τὰ καλέσῃ ...

Δ. Κάθε ἱερὸς δεσμός, καὶ μάλιστα ἐκεῖνος ὁποῦ δίνεται ὑπὲρ Πίστεως, Πατρίδος καὶ Γένους, διὰ νὰ μείνῃ ἀκλόνητος καὶ ἄσειστος, πρέπει νὰ βάλλῃ δι' ἀρχὴν καὶ θεμέλιον τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην. Ὅθεν ἡμεῖς ὑποσχόμεθα νὰ φυλάξωμεν αὐτὰς τὰς ἀρετὰς ἀπαρασλεύτους, αἱ ὁποῖαι ὅχι μόνον τὰς ἰδικὰς μας γενεὰς θέλει δοξάσουν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδίαν μας πατρίδα θέλει εὐτυχίσουν καὶ στερεώσουν. Τέλος πάντων τὴν τιμὴν, καὶ ἀτιμίαν, καὶ κέρδος, καὶ ζημίαν τοῦ πλέον μικροτέρου συμπατριώτου μας, ἢ καὶ ὁμογενοῦς μας, θέλει νὰ στοχαζώμεθα ὡς ἴδια ἐδικὰ μας.

Ε'. Ὅποια προσταγὴ ἤθελε μᾶς παρρησιασθῇ ἢ Βασιλική, ἢ τοῦ Γένους μας, ὁποῦ νὰ ἀποβλέπῃ πρὸς ὄφελος τῆς κοινῆς πατρίδος νὰ θεωρῇται καὶ ἐνεργῇται προθύμως καὶ θερμῶς ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, χωρὶς ὅμως νὰ ἀδικήσωμεν τινα ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικὸς τῆς πατρίδος μας, δηλαδὴ τοὺς λεγομένους Καπετανέους ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ ἀρετὴν τοῦ καθενὸς νὰ τὸν μεταχειρισθῶμεν, χωρὶς τινα φιλοπροσωπίαν καὶ πάθος, ἔξω μόνον μένουσιν ἀμέτοχοι, ἀπὸ ὅσα μυστικὰ θέλει ἐμπιστευθῶν εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους διὰ τὸ κοινὸν ὄφελος. Ὅμοίως τὰ τοιαῦτα μυστικὰ θέλει εἶνε ἀγνώριστα καὶ εἰς τὰ ἐδικὰ μας παιδιά καὶ ἀδελφούς καὶ ἐξαδέλφους, ὁπότεν γνωρίζωμεν, ὅτι δὲν εἶνε ἄξιοι καὶ ἱκανοί, νὰ τὰ φυλάξουν ...

Ἐὰν δέ τις ἐξ ἡμῶν —τὸ ὁποῖον δὲν τὸ πιστεύομεν ποτέ— ἤθελε φθάσει εἰς τόσον βαθμὸν παρανομίας καὶ ἀσεβείας, νὰ φανῇ παραβάτης καὶ ἐπίορκος τῶν τοιούτων ὠφελίμων πράξεων τῆς πατρίδος μας, ἐκεῖνον τὸν παραδίδομεν πρῶτον εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος, δεύτερον εἰς τὰς ἀρὰς τῆς ἐδικῆς μας πατρίδος, τρίτον εἰς τοὺς δικαιοτάτους ἀπροσωπολήπτους νόμους τῆς γενικῆς ἡμῶν πατρίδος Ἑλλάδος, τὸ δὲ ὄνομα τῆς οἰκογενείας του νὰ μείνῃ αἰωνίως ἄτιμον, ὑβρισμένον, μισητόν ἀπὸ ὅλην τὴν πατρίδα καὶ γένος. Δι' ὃ γίνονται τέσσαρα ὅμοια καὶ ἀπαράλλακτα γράμματα, ὑπογεγραμμένα ἰδιοχείρως καὶ ἐσφραγισμένα μὲ τὰς ἰδίας μας σφραγίδας ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἐν κρατεῖ ὁ Ἐνδοξότατος Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, τὸ ἄλλο ὁ Ἐνδοξότατος πρῶν Ἀντώμπεης Γρηγοριανός, τὸ τρίτον ὁ Εὐγενὴς Καπετὰν

Παναγιώτης Τρουπάκης, τὸ δὲ τέταρτον ὁ κύριος Χριστόφορος Περραιβὸς διὰ ἀπόδειξιν καὶ παράστασιν πρὸς τὸ Γένος μας, τὰ ὅποια αὐτὰ θέλουν ἔχη ὅλον τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἀναμεταξὺ ἡμῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀπροσωπολήπτων νόμων τοῦ Γένους μας ...».

568

1779-1835. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Κυνουρία, Λεωνίδι, Μέλανα, Πραστός (Αρκαδία).

Θ. Κωστάκης, *Σύμμεικτα Τσακωνικά*, Αθήνα 1987, σ. 207-225, αρ. 1-8.

569

1779-1852. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα και νοταριακές πράξεις αναφερόμενες σε ναυτικά ζητήματα. Αθήνα, Αλεξάνδρεια, Γαλάτσι, Ιθάκη, Κωνσταντινούπολη, Παξοί, Πάτρα, Τεργέστη, Τούλτση.

Ν. Βλασσόπουλος, *Η ναυτιλία των Ιονίων νήσων (1700-1864)*, τ. 2, Αθήνα 1995, σ. 189 (= Γ. Πετρόπουλος (έπιμ.), *Νοταριακές πράξεις Παξῶν διαφόρων νοταρίων τῶν ἐτῶν 1658-1810*, Αθήνα 1958, σ. 349, αρ. 474²⁴), σ. 190 (= Πετρόπουλος, ό.π., σ. 385-386 αρ. 522, σ. 415-416 αρ. 554), σ. 191 (= Πετρόπουλος, ό.π., σ. 451-452 αρ. 603), σ. 192 (= Πετρόπουλος, ό.π., σ. 400-401 αρ. 535), σ. 193-198, 207, 211, 213.

ΝΑΥΛΟΣΥΜΦΩΝΟ. ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΟΙΒΗ
(«ΜΠΟΚΟΤΙΛΙΑ») ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ

1830, 28 Απριλίου

«Διὰ τοῦ παρόντος συμφωνητικοῦ γράμματος ἦτοι (κοντράτου) ὅπου θέλει ἔχει τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ κῦρος ἐν παντί τόπῳ καὶ κρατιδίῳ δικαιωσύνης ὡς νά ἦταν καμομένο εἰς δημόσιον Γραφεῖον γίνεται δῆλον, ὅτι ἀπὸ τό ἐν μέρος ὁ Κύριος Στέφανος Στροῦμπος καὶ ἀδελφοί καὶ ἀπὸ τό ἄλλον ὁ Κύριος Γεράσιμος Ἀλημεριώτης Ἰθακήσιος πλοίαρχος τοῦ πριγαντίνου ὀνομαζομένου ἢ Παναγία ἀπὸ τὰ Καθαρά μέ σημέαν Ἰωνικὴν ἐσυμφώνησαν οἰκειοθελῶς ὡς ἀκολουθῶς:

Α. Ὁ εἰρημένος Στροῦμπος καὶ ἀδελφός κατέθεσαν σήμερον καὶ ἐμέτρησαν εἰς χεῖρας τοῦ ρηθέντος Ἀλημεριώτη Γρόσια εἴκοσι χιλιάδες γρ. 20.000 ἐπὶ κοινῇ συμφωνίᾳ νά περάσει μετὰ τοῦ πλοίου του εἰς Καβάλλαν ἢ εἰς ὅποιον ἄλλο μέρος ἐγνωρήσῃ διὰ τό κοινόν συμφέρον κατὰ προβλέψη τόσον πιστοῦς καὶ βουβαλοπέτζια, ἢ καὶ ὅτοι ἄλλον ὁ Θεός τοῦ φωτίσῃ διὰ συντροφικόν λογαριασμόν κατὰ τόν ἐπόμενον τρόπον ἐξηγούμεθα.

Β. Ὁ δέ πλοίαρχος Ἀλημεριώτης ὑπόσχεται νά ἀκολουθήσῃ τό αὐτό ταξίδιον μετὰ τοῦ πλοίου

24. Η έκδοση αυτή περιλαμβάνεται μεν στο Γκίνης, *Περίγραμμα*, λήμμα 295, τα συγκεκριμένα όμως έγγραφα δεν έχουν αποδελτιωθεί.